

posted by Willant on 27. november 2013 - 17:44
27.11.2013 - posledná úprava článku.

[Legendou opradené kamenné hlavy v ostrihomskom parku Alžbety.](#)

[1]

Neďaleko za pamiatkou Sobieskeho, pri ochranej hrádzi primaciálneho paláca, na pravo od detského ihriska, sú pri zemi osadené značne zvetrané tri kamenné hlavy sôch. Okolo nich sa za storočie ich existencie vytvorila ozajstná legenda. Pozrime sa najprv na legendu, potom na fakty. Legenda hovorí o tisíc ročných sochách, z mesta Vetus Buda (dnešný budín), ktoré boli vraj podľa zlých prepočtov, ale aj fantázie autorov, niekde pri dnešnom Pilismarót. Faktom je len toľko, že kroniky spomínajú prekročenie Dunaja Maďarmi, pri meste Szob, ktoré je oproti obci Pilismarót a Maďari po prekročení obdivujú veľkolepé stavby (pravdepodobne rímske strážne veže a tábory) ich predchodcu Atilu. Sochy majú zobrazovať Gejzu, jeho syna Vajka a sv. Vojtecha pražského. Hlavy majú presné geometrické smerovanie, dokonca boli úmyselne osadené na križovatke energetických centier zeme, takzvaných dračích žilách a jedna sem prúdi až z magického vrcholu Dobogókő.

Na dnes sa už aj vytvoril liečebný rituál ktorý má presné pravidlá. Treba pobudnúť pri jednotlivých hlavách, vraj podľa historickej chronológie. Prvým má byť Gejza, kde musíte stráviť 10 minút, druhý nasleduje jeho syn, s časom 8 minút a posledný je Vojtech s piatimi minútami. Sila sôch kulminuje vraj ráno o 8 hod, je to najvhodnejší čas návštevy. Sochy sú zvetrané do nespoznania, ale nemajte obavy, sú očíslované a je tam pripísaný aj čas liečby. Kto by mal pohybové ťažkosti, vraj stačí sedieť na lavičke. Či ale úmysel inštalovať lavičky boli tajomné energie sôch alebo ide o náhodu nevieme. Každým rokom sa objaví tlačí, hlavne v lete, no veď aj áno, kto by tam vysedával v decembri, rôzna obmena podobného vysvetlenia. Často s vyjadrením na slovo vzatých odborníkov, prútikárov, senzibilov, šamanov, dokonca amatérskych historikov. Sochy sú často obvešané kvetmi a sviečkami. Či sa náhodou vyliečite z nejakých neduhov nevieme, určite tam ale vždy stretnete niekoho na vyrozprávanie sa a už príjemný človek a úľava na duši má terapeutické účinky, rovnocenné s návštevou psychológa.

Aká je ale realita?...

Určite tu nejde len o hlavy ale

celé sochy. V 19. storočí si objednal sochy zdobiace strechu baziliky Pímas József Kopácsy, umelec Marco Casagrande, sochy vyhotovil a od polovice storočia zdobili strechu pri stĺporadí kupoly zo strany Dunaja. Na dobových fotkách sú ešte zobrazené. Zobrazovali sv. Ladislava, Sv. Štefana, anjelov a evanjelistov. Zachovalo sa len málo fotografií, sochy boli vyrobené z nekvalitného materiálu, ktorý veľmi zle odolával vrtochom počasia, začal sa rozpadávať na malé kusy a z výšky takmer 60 metrov vážne ohrozoval každého okolo idúceho. Sochy boli v roku 1890 odstránené. Zachovalejšie kusy boli uložené v depozitári klenotnice, tri viac ohlodané počasím vsadili do hradieb primaciálneho paláca. V tom čase bol plot až 2,5 metra vysoký, Dunaj obmýval jeho okraje, pri kovaných stĺpoch plotu boli oceľové obruče na vyvážovanie plávajúcich vodných mlynov a lodí. Tu zdobili 2 metrové sochy dunajskú panorámu. Nikto už dnes nevie kedy presne nastala doba kedy navýšili pobrežie, príčina je však jasná, išlo o ochranu pred povodňami. Také jednoduché to ale nebolo... Stalo sa totiž, či už z pomsty za vytrvalý protikomunistický odboj Mindszentyho, alebo už kto vie ako, zrazu v roku 1949 padlo rozhodnutie zriadiť tu pod palácom skládku odpadu, napriek tomu, že pri tu bol pred tým udržiavaný parčík aj s jazierom. Táto skládka tu vydržala až do roku 1955, neskôr politické napätie povolilo a táto časť mesta sa stáva zase parkom.

Casagrandeho zachované tri pamiatky v parku sú pravdepodobne evanjelisti. Legenda vznikla pravdepodobne už v 21. storočí a miesto sa stalo menším pútnickým centrom. Na prelome tisícročia tu niekedy stáli dlhé rady ľudí, ak ale neboli ľudia, vždy boli na sochách kvety a aj sviečky. Dnes už miesto nie je zďaleka tak rušné, ale legenda žije ďalej, ľudia sa schádzajú, liečiť, nabiť sa pozitívnou energiou, alebo len pokecať.

Legendou opradené kamenné hlavy v ostrihomskom parku Alžbety.

Zverejnené na Turisticko-informačná stránka Štúrova (<http://ftp.sturovo.com/drupal>)

Marco Casagrande (1804 – 1880) benátsky sochár, na pozvanie Jánosa Pyrkeru, jágerského biskupa prichádza v roku 1830 do Maďarska. Jeho práce zdobia Jágerskú katedrálu, ostrihomskú baziliku, Fáyho kaštieľ. Usadil sa v Budapešti, kde založil sochársku školu.

Kategórie článkov: [Esztergom](#) [2]

[História](#) [3]

Adresa zdroja (modified on 27.11.2013 - 17:50):<http://ftp.sturovo.com/drupal/373/legendou-opradene-kammenne-hlavy-v-ostrihomskom-parku-alzbety>

Odkazy

[1] <http://ftp.sturovo.com/drupal/373/legendou-opradene-kammenne-hlavy-v-ostrihomskom-parku-alzbety> [2] <http://ftp.sturovo.com/drupal/kategorie-clankov/esztergom> [3] <http://ftp.sturovo.com/drupal/kategorie-clankov/historia>